

பெண் மொழியும் வெளியும்

த. விஜயலட்சுமி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம்-695581, கேரளா, இந்தியா.

Space and Language of Women

T. Vijayalakshmi a, *

^a Department of Tamil, University of Kerala, Thiruvananthapuram-695581, Kerala, India.

* Corresponding Author:
drvijisyam@gmail.com

Received: 12-11-2021
Revised: 08-12-2021
Accepted: 09-12-2021
Published: 10-12-2021

ABSTRACT

Language is an active media to register all the human activities in its core and insist people to strictly act and think according to those frameworks in the language. We can notice the micro politics of the dominance of power and inability of slavery in the language. In the medium of language, we can see the elements of dominance in the form of caste, religion, politics, economics...etc but the elements of gender dominance in the language is more evident than other things. Women gender are totally unaware of those gender discriminated language elements in a common language. This article emphasizes how to eliminate male gender dominated elements in a language and the need to mould a gender-neutral language. And also tried to point out the space restrictions put on female gender and impact of the restrictions recorded in a language.

Keywords: Gender, Body Politics, Gendered Language, Visual Language, Space, Marginalised, Feminism, Language Construction.

முன்னுரை

மனிதர்களுடைய அனைத்து விதமான அசைவியக்கங்களையும் தன்னுள் பதித்து அதற்கேற்ப தன்னை வடிவமைத்துக் கொண்டு அடுத்த தலைமுறையினரை தன்னுள் உள்ள சட்டகங்களுக்கு ஏற்ப சிந்திக்கவும் செயல்படவும் வைத்துச் சஞ்சரிக்கும் ஒரு மிகப்பெரிய செயலாக்க ஊடகமே மொழி. இந்த ஊடகத்தில் அதிகாரத்தின் ஆதிக்கமும் அடிமைத்தனத்தின் இயலாமையும் நுண்ணரசியலாகச் செயல்படுவதைக் காணலாம். இதனுள் சாதி, மதம், பாலினம், பொருளாதாரம் எனப் பலவகையான ஆதிக்கங்கள் இருப்பினும் பாலினம் சார்ந்த ஆதிக்கம் என்பது அனைத்து எல்லைகளையும் கடந்து தனது முத்திரையை ஆழப் பதித்துள்ளதன் சுவடுகளை மொழித்தளத்தில் காண இயலும். மொழியினுள் பாலின அதிகாரத்தின் அடுக்கு அமைப்புகள் மிக நுட்பமாகச் செயல்படுகின்றமையைப் பொது சமூகம் குறிப்பாகப் பெண் சமூகம் உணர்ந்து கொள்வதில்லை.

மொழியினில் ஒளிந்து வினையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பாலின அதிகாரக் காரணிகளையும் பெண்மொழி உருவாக்கத்தின் தேவையையும் வழிமுறைகளையும் கூறுவதோடு பெண்ணின் புழங்குவெளிகளில் பலவகையான கட்டுப்பாடுகளும் வரைமுறைகளும் உருவாக்கப்பட்டு, செயலாக்கப்பட்டு வருகின்றமையை இக்கட்டுரை விவரிக்கின்றது. இந்த இரு நுண்ணரசியல் கூறுகளின் இயங்கு தளங்களையும் அவற்றின் நடைமுறைப்படுத்தல்களையும் அடையாளம் காட்டும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பெண் மொழி

கருத்தை முன்வைக்கும் கருவியான மொழி கூட பெண்ணுக்கு அந்நியமாக உள்ளது. எனவே பெண் மொழியின் அவசியத்தைக் குறித்து கவிஞர்களும் சிந்தனையாளர்களும் பலவகையான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றனர்.

'கருத்தைக் கூறும்

கருவியே உனதல்ல

வாடகை நாக்கை

வளைப்பதில் பயனென்ன சமத்துவக் கோரிக்கை

சலித்து விட்டது

சுட்டெரிக்கும்

தூரியச் சொற்களால்

கட்டமைப்போம் வா

கலகத்தின் மொழியை'.

(Kanali, Pg.82)

'பெண்மொழி என்பது அரசியல்; பெண் இருப்பைப் பற்றியும் பெண் உடலைப் பற்றியும் மொழி மற்றும் சமூக, குடும்ப, நிறுவன வெளிகளில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள அவளுக்கு எதிரான கருத்தாக்கங்களைச் சிதைப்பதும் அவற்றின் வன்முறைக்கு எதிராகக் குரல் எழுப்புவதும் தான் பெண்ணின் மாற்று அரசியல்' என்னும் மாலதி மைத்திரியின் கருத்து சிந்திக்கத்தக்கது (Malathi Maithri, 2015:78).

பெண் மொழியின் உருவாக்கத் தேவை குறித்து அனைத்து பெண்ணியலாளர்களும் பேசுகின்றனர். இச்சொல்லாடலின் உண்மையான பொருளைப் புரிந்து கொள்ளாதவர்கள் 'பெண்கள் பெண்மொழியிலும் ஆண்கள் ஆண்மொழியிலும் பேசிக்கொண்டால் கருத்துப் பரிமாற்றம் எவ்வாறு சாத்தியப்படும்' என்று வினவுகின்றனர். பெண்மொழி என்பது கன்னடம், உருது போன்று ஒரு தனி மொழி என்ற புரிதலில் இவ்வாறு கேட்கப்படுகிறது.

பெண்மொழி உருவாக்கத்தின் அவசியத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்குத் தற்போது உள்ள மொழியில் இருக்கும் ஆண்பாலினச் சார்பைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதை இனம் கண்டுகொள்ள மொழியியலாளர்கள் சில வழிமுறைகளை வகுத்துரைக்கின்றனர்.

1. மொழியின் அமைப்பு நிலையில் ஆணை முன்னிலைப் படுத்துதல் (தெலுங்கு மொழி இலக்கணத்தில் ஆண்பால், ஆண்பால் அற்ற அஃறிணை என்று மட்டுமே உள்ளது பெண்பால் என்று தனியாக இல்லை.)
2. நிகரான கலைச்சொல் இன்மை (கவிஞன், எழுத்தாளன், அறிஞன், விவசாயி போன்ற சொற்களுக்கு நிகரான பெண்பால் இன்மை)
3. சமூகத்தின் பிரதிநிதியாக ஆணையே சித்தரித்தல். ('மனிதன் இன்று நாகரீகத்தின் உச்சநிலையை எட்டியுள்ளான்' இதில் மனிதன் என்ற சொல் மனித சமூகத்தை ஒட்டு மொத்தமாகக் குறித்து நிற்பதைக் காணலாம்.)
4. ஒரே செயலை ஒரு பாலினம் செய்யும்போது உயர்வாகவும் மறு பாலினம் செய்யும்போது இழிவாகவும் சுட்டும் தன்மை மொழியில் இருத்தல்.
5. ஒரு பாலினம் சார்ந்த வசைச் சொற்கள், அடைமொழி, விளிச்சொற்கள் முதலியவை இருத்தல். (விபச்சாரி, ஓடுகாலி, முண்டை, விதவை, தேவடியாள் இவற்றுக்கு இணையான ஆண்பால் சொற்கள் இன்மை.)'. (Ramamurthy,2005;62)

இந்த மொழியியல் வரையறைப்படி தமிழ் மொழியை அணுகும்போது நமது மொழியில் உள்ள ஆண்பாலினச் சார்பைப் பிரித்தறிய இயலும் (Vijayalakshmi, 2021).

இதுமட்டுமின்றி அமைப்பியலாளர்கள் குறிப்பிடும் இணை முரண்கள் (Binary Oppositions) (நன்மை - தீமை, வீரம் - அச்சம், மென்மை - வன்மை, அறிவு - மடமை, செயலாக்கம் - இயங்காமை, பகல் - இரவு போன்ற முரணான, அதே சமயத்தில் இணைபிரியாத கூறுகள்) என்ற கருத்தாக்கத்தில் ஒன்று ஆற்றல் உடையதாகவும் மற்றது ஆற்றல் குறைந்ததாகவும் இருக்கும் அதில் பெண்ணுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இணை முரண் பகுதிகள் வலுவற்றதாக (அச்சம், மடம், மென்மை, போன்றவை) இருக்கும்படி கட்டமைக்கப்பட்டு மொழியில் பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 'இணை முரண்களுக்கு இடையிலான ஆதிக்கப் போராட்டத்தின் இறுதியில் வெற்றி என்பது செயல்பாட்டோடும் (Active) தோல்வி என்பது இயங்காமை (Passive) யோடும் இணைக்கப்படுகின்றன. தந்தைவழிச் சமூகத்தில் எப்போதும் வெற்றி பெறுபவன் ஆணாக இருக்கிறான். இயங்காமை, மரணம் ஆகியவற்றைப் பெண்மையோடு இணைத்துள்ளமையை ஹெலன் சிக்க வன்மையாக எதிர்த்தார். மொழித் தளத்தில் பெண்ணுக்குக் கற்பிக்கப்பட்டுள்ள இந்த வார்த்தை மையக் (Logocentric) கருத்தினை உடைக்க முனைந்ததோடு பெண் உயிரின் ஆதாரம், ஆற்றல், சக்தி என்ற புதிய பெண் மொழியை வரவேற்றார்' (Rajgauthaman, 2011, Pg. 47) என்று ஹெலன் சிக்க பதிவு செய்கிறார். இந்த இணை முரண் கட்டமைப்பு பெண்ணினுடைய குணநலன்களை, செயல்பாடுகளை, இயங்கு வெளிகளை நிர்ணயிப்பதில் மிகப்பெரிய காரணியாக வினை ஆற்றுகிறது.

மொழித் தளத்தில் உள்ள இந்த ஆணாதிக்கக் கூறுகள் மனித உளவியலில் தாக்கம் செலுத்தி ஆண்டை - அடிமை என்ற படிநிலை அதிகாரக் கட்டமைப்பை மிக எளிதில் உருவாக்கிவிடுகின்றன என்ற ஒரு கருத்தாடல் பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள் மத்தியில் ஆழமாக ஊடாடுகின்றது. சமூக இயங்கு வெளிகளில் பெண்ணுக்கான இடம் அல்லது அந்தஸ்து ஓரங்கட்டப்பட்டு விளிம்பு நிலையில் நிறுத்தப்பட்டுள்ள சமூக நடைமுறை எதார்த்தம் மொழியிலும் பிரதிபலிக்கிறது என்ற ஒரு கருத்தாடலையும் சமூகவியல் நோக்கில் முன்வைக்கலாம்.

இன்று பெண்ணிய விழிப்புணர்வு, பெண்கல்வி போன்ற வினையூக்கிகளின் காரணமாக உருவாகியுள்ள ஏறு வரிசையிலான பெண்ணின் சமூக மதிப்பு, மொழித் தளத்திலும் மாற்றங்களைச் சிறிதளவேனும் உருவாக்கி முன் நகர்வதை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது மேலே கூறிய இரு நோக்கு நிலைகளிலும் உண்மை இருப்பினும் இரண்டாவது கருத்தாடல் வலுவானதாக இருப்பதை அடையாளம் காண முடிகிறது.

பெண்கள் பேசும் மொழி

மொழித் தளத்தில் உள்ள பாலினச் சார்பு இவ்வாறு இருக்க, இப் பாலினச் சார்பு மொழியைப் பெண்கள் எவ்வாறு கையாளுகின்றனர் என்பது குறித்து தந்தை அதிகாரக் கருத்தியலில் வளர்ந்த மொழியியலாளர்கள் சில முடிவுகளை நிறுவியுள்ளனர். அதில் உலகளாவிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்திய ஒரு ஆய்வு ரோபின் லேகாஃப் 1973-ல் செய்த 'மொழியும் பெண்களுக்கான இடமும்' (Language and woman's place) என்ற ஆய்வாகும். இவர் தமது ஆய்வு நூலில் பெண்கள் பேசும் உரையாடல்கள் பலவற்றைத் தொகுத்து அவற்றிலிருந்து பெண்கள் பயன்படுத்தும் மொழியின் தனித்தன்மைகளைச் (குறைகளை) சுட்டிச் செல்கிறார் (Lakeoff, 1973;51-55). அவை, பெண்கள் பேசும் மொழியில்

1. ஒரு அழுத்தம் இருக்காது.
2. உடன்பாட்டு கேள்விகளை அடிக்கடி கேட்பது. (அப்படித்தானே? சரிதானே? போன்றவை)
3. அதிகமான அடைகள் மரியாதைச் சொற்கள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்துதல் (ரொம்ப, பயங்கரமான, மரியாதைக்குரிய போன்றவற்றை அடிக்கடி பயன்படுத்துதல்)
4. மொழியை எளிமையாக சரளமாகப் பயன்படுத்த முடியாமை.
5. முற்றுப்பெறாத வாக்கியங்கள் அதிகம் இருப்பது'. (Ramamurthy, 2005:59) என்பவையாகும்.

மொழியியல் களத்தில் ராபின் லேகாஃபின் இந்த ஆய்வு ஏற்படுத்திய தாக்கம் சிறிதல்ல. பெண் மொழியைத் தன்னளவில் காத்திரமாகக் கையாளாததால் மொழியில் பெண்ணுக்கான இடத்தை இரண்டாம் நிலையில் கட்டமைக்கிறது என்பது போன்ற ஒரு தொனியை இவ்வாய்வு முடிவு

உலகளாவிய நிலையில் ஏற்படுத்தியது. பதினைந்து ஆண்டுகள் கழித்து 1990ல் டெபொரா டனன் என்னும் மொழியியலாளர் 'You just don't understand' என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார் (Tannen, 1990). அதில் பெண்களின் பல ஆயிரக்கணக்கான உரையாடல்களைத் தரவுகளாகத் திரட்டி அறிவியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தி சில திட்டவாட்டமான ஆய்வு முடிவுகளை வெளியிட்டார். அவற்றுள் சில பெண்கள் பேசும் மொழியில்,

1. பண்பாட்டு முக்கியத்துவம் உள்ளமை
2. உடன்பாட்டு சொற்கள் உள்ளமை
3. சம உரிமையான உரையாடல்கள்
4. தோழமையான பேச்சு

போன்றவை இருப்பதையும் ஆணின் உரையாடலில் போட்டி முறையிலான சமூக அந்தஸ்துக்கு ஏற்ப அறிவிப்பு அல்லது உள்ளது கூறல் அல்லது தகவல் சார்ந்த பேச்சாக அமைவதையும் தரவுகளை முன்னிறுத்தி நிறுவியுள்ளார் "டனன்னுடைய (Tannen)" இந்த ஆய்வு 1990 இல் வெளிவந்து இருப்பினும் ரோபின் லேகாஃப்பினுடைய ஆய்வின் அளவு பரவலாக்கத்தைப் பெறவில்லை என்பதால் இன்றும் பெண் பயன்படுத்தும் மொழிக்கான அடிப்படை வரையறையாக ரோபின் லேகாஃபின் ஆய்வு கல்வி வட்டங்களில் முன் நிறுத்தப்படுவதைக் காணமுடிகிறது (Vijayalakshmi, 2020:95).

ஒரு நபருடைய மொழிப் பயன்பாட்டில் தாக்கம் செலுத்தும் பல காரணிகள் உள்ளன. சாதி, மத, சமூக, பொருளாதார, அதிகாரப் படிநிலைகளில் அந்நபரின் இடத்தையும் ஆளுமையையும் பொருத்து அவர் கையாளும் மொழியின் தன்மை ஆதிக்கமானதாகவோ, கெஞ்சலானதாகவோ அமையும் என்பது கண்கூடு. இந்த அதிகாரப் படிநிலைச் சட்டகத்தை மீறி தனது உரையாடலை அமைத்துக் கொள்ளும் ஒரு நபரைப் பார்த்து 'Mind your words' என்றோ 'உன் பேச்சு சரியில்லை' என்றோ 'நாவை அடக்கிப் பேசு' என்றோ பல வேளைகளில் பலர் சுட்டுவதைக் காணலாம். அடுக்கு அதிகாரச் சமூகப் படிநிலைக் கட்டமைப்பிலிருந்து தனது இருப்பை மாற்ற அல்லது மீறுவதற்கு நினைக்கும் ஒவ்வொரு விளிம்புநிலை உயிரியோடும் இந்த அதிகார வன்முறை மிக இயல்பாகத் தொடர்ந்து கொண்டே இருப்பதைக் காணலாம்.

மொழி தளத்திலுள்ள ஆணை முன்னிலைப்படுத்தும் மொழி கட்டமைப்பும் பெண்ணை உதாசீனப்படுத்தும் இரண்டாம்நிலை சித்தரிப்பும் ஒரு மொழியைப் பாலினச் சார்பான மொழியாக மாற்றிவிடுகின்றன. இந்த ஒருதலைப்பட்சமான மொழியை ஊடகமாகக் கொண்டு பெண் தனக்கான சமத்துவத்தையும் சுதந்திரத்தையும் முன்னெடுக்கும் போது பல பயன்பாட்டுச் சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அவள் பேசும் மொழி அவளுக்கு எதிரானதாக அதன் கூர் முனைகள் அவளையே நோக்கி நீளுவதாக மாறுகிறது. "நீ ஒரு பொட்டைப்பயல்" என்று ஒரு ஆணை ஒரு பெண் திட்டி அவமானப்படுத்துவது என்பது உண்மையிலேயே அந்தப் பெண் தன்னைத் தானே அவமானப்படுத்தி கொள்வதாகிறது. 'அனைத்து நிலைகளிலும் கேவலமானவள் பெண், ஒரு ஆணாக இருந்தும் அந்தப் பெண்ணைப் போன்று கேவலமாக நீ இருக்கிறாய்' என்பது தான் இதன் உள்ளார்ந்த பொருள். பெண்ணுக்கு எதிரான மொழியை பெண்ணைக் கொண்டு பேச வைப்பதுவே தந்தை அதிகாரச் சமூகமொழியின் பாலினச் சார்பு.

இந்தப் புள்ளியில்தான் பெண் மொழியின் தேவை குறித்த கருத்தாடல்கள் காத்திரமாக முன்வைக்கப் படுகின்றன. பெண்ணினுடைய உடலுறுப்புக்கள், காம இச்சைகள், உடல் உபாதைகள், பெண்ணுக்கு விலக்குகளாகக் கொள்ளப்பட்டவை போன்றவற்றைக் குறித்துப் பகிரங்கமாகப் பெண் எழுதுதல் தான் பெண்மொழி என்று பெண்ணிய வட்டாரங்களில் ஒரு பொதுப் புரிதல் நிலவுகிறது. இது தவறான கருத்தாக்கம் என்று ஒதுக்கிவிட முடியாது அதேவேளையில் பெண்மொழி என்பது இன்னும் தீவிரமாகச் செயல்படவேண்டிய ஒரு களம் என்பதையும் கருத்தில் கொள்ளுதல் நலம்.

பெண்மொழி உருவாக்கத்திற்குப் பல படிநிலைகள் உள்ளன. முதல் படிநிலை என்பது மொழியில் தற்போது உள்ள ஆண் பாலினச் சார்புடைய ஆண்மைய சொல்லாடல்களைத் திட்டமிட்டு நீக்குதல். அனைத்து துறை சார்ந்த கலைச்சொற்களிலும் பெண்பால் சொற்களை நுட்பமாக உருவாக்கி பரவலாக்கம் செய்தல். மானுட சமூகத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு ஆண்பால் ஒருமை சொல்லுக்குப் பதிலாக உயர்திணைப் பன்மை சொல்லையோ, பொதுச் சொல்லையோ பயன்படுத்தும்படி

வலியுறுத்துதல். வசைச் சொற்களில் ஆண்பால் இணைச்சொற்களை உருவாக்குதல் போன்றவற்றைப் பெண்ணிய அரசியலின் இன்றியமையாத ஒரு செயற்பாட்டுக் களமாகக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்துவதன் வழி மொழியின் சொல்லாடல் நிலையிலுள்ள பாலினச்சார்பை நீக்கம் செய்ய இயலும். அப்போதும் இணைமுரண் வடிவிலமைந்த பெண் கட்டமைப்பில் ஊடாடும் வலுவற்ற குண நலன்களைக் கொண்ட, பெண்ணை அடையாளப்படுத்தும் சொல்லாடல்கள் இயக்கம் பெற்ற வண்ணமே இருக்கும். இவற்றை நீக்கம் செய்தல் என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல.

தந்தை அதிகாரச் சமூகம் பெண்ணுக்கு வகுக்கப்பட்ட அச்சம், மடம், நாணம், நளிணம், அழுகை, மென்மை, சாந்தம், அமைதி, பொறுமை, அடக்கம், விட்டுக்கொடுத்தல், ஒத்துப் போதல், மெளனம்..... முதலிய இத்தியாதி குணங்களைப் பெண்கள் தங்களுக்கான இயல்புகளாகக் கொண்டிருக்கும் காலம் வரை இது சார்ந்த சொல்லாடல்களைப் பெண்களை அடையாளப்படுத்தும் நிலையிலிருந்து மாற்றுவது, நீக்குவது என்பது கடினமாகிவிடுகிறது. இயல்பு வாழ்வில் பெண்ணுக்கானதாகக் கற்பிக்கப்பட்ட குணங்களுக்கு எதிரான ஆற்றலுள்ள இணை முரண்களைக் கையகப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்போதும், வலுவற்றதாக பெண்ணை அடையாளப்படுத்தும் போது அவற்றை முழு வீச்சோடு எதிர்க்கும்போதும், இத்தியாதி இயல்புகளைக் கொண்டிருத்தல் பெண்ணுக்கு அவமானமான, விளிம்பு நிலைச்செயல்பாடு என்ற விழிப்புணர்வு பெண்களுக்கு ஏற்படும்போதும் மட்டுமே இச்சொல்லாடல்களைப் பெண் அடையாளங்களில் இருந்து நீக்கம் செய்ய இயலும். அப்போது மொழி பாலினச் சார்பற்ற ஒரு பொதுமொழியாகப் பரிணமிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பெண்ணின் உடல் மொழி

பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள் மிகத் தீவிரமான விமர்சனத்திற்கு உள்ளாக்கும் ஒரு சொல்லாடல் 'உடல் மொழி'. வாய்மொழி அல்லாத உடல் உறுப்புகளின் அசைவுகள், சமிக்ஞைகள், தலையசைத்தல் கால் விரலில் கோலம் போடுதல், முறுவலித்தல், தலை குனிதல், வெட்கப்படுதல், கண்மூடுதல், உதட்டைக் கடித்தல் போன்ற செயல்கள் வழி தனது கருத்தை முன்னால் இருக்கும் நபருக்குப் புரிய வைத்தல் என்பதையே உடல் மொழி என்ற சொல்லாடல் வழி உணர்த்துகின்றனர். கலை இலக்கியங்கள் உடல்மொழியை அழகியல் சார்ந்த புனைவாகப் போற்றிக் கொண்டாடுகின்றன. நடிப்பை மையமாகக்கொண்ட நாடகம் நடனம் போன்றவற்றில் இவ்வுடல்மொழி இன்றியமையாத கருத்துப் பரிமாற்ற கருவியாகச் செயல்புரிகிறது. நாட்டிய சாஸ்திரத்தை எழுதிய பரதமுனி உடல் மொழி குறித்த மிக நுணுக்கமான தகவல்களைப் பதிவு செய்துள்ளார். பாவ மாற்றங்களையும் மெய்ப்பாடுகளையும் ரசபேதங்களையும் வாய்மொழி இன்றியே பார்வையாளர்களுக்குப் புரிய வைப்பதற்கு உடல் மொழி மிக வலுவான கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமாகக் காட்டப்படுகிறது.

கலை, இலக்கிய, நாடக, நடனத் துறைகளுக்கு அடிப்படையாக அமையும் இந்த உடல் மொழியை இயல்பு வாழ்வில் பெண்ணுக்கு ஏற்றி அவள் அதை செய்து காட்டும்படி தமது உடல் மொழி வழியாகக் கருத்தைப் பரிமாறும்படி கட்டாயப்படுத்தும் நிலை நமது பழங்காலம் முதலே நிலவி வந்துள்ளது என்பதை தொல்காப்பியம் முதல் பின்வரும் இலக்கியங்கள் வழி உணர முடிகிறது. பெண் மீதான இந்த உடல் மொழித் திணிப்பைப் பெண்ணியச் சிந்தனையாளர்கள் கேள்விக்குள்ளாக்குகின்றனர்.

தொல்காப்பியத்தில் தலைவனோடு தனக்கு இருக்கும் விருப்பை வாய் திறந்து கூறாமல்

'புக முகம் புரிதல், பொறி நுதல்

வியர்த்தல்,

நகு நயம் மறைத்தல், சிதைவு பிறர்க்கு

இன்மையோடு, ...

'கூழை விரித்தல், காது ஒன்று

களைதல்,

ஊழ் அணி தைவரல், உடை பெயர்த்து

உடுத்தலொடு,

அல்குல் தைவரல், அணிந்தவை

திருத்தல்.....'

(Thol.Me: 262-268)

முதலிய மெய்ப்பாடுகள் வழி தலைவி வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது (Ilankumaranar, 2018).

ஆதிக்கத்தின் உச்சகட்ட வெளிப்பாடு ஒரு மனிதத்தின் வாய்மொழியை மறுப்பதாகும். வாயை மூட சொல்வதும் கணவன் பெண்ணின் வாயின் மேல் அடிப்பதும் இந்த மொழி மறுப்பின் வேற்று வடிவங்களாகும்.

ஒரு பெண்ணின் கருத்தைப் பன்முகப்படுத்தாமல் ஒற்றை நோக்கில் 'ஆம்: இல்லை' என்பது போல் கட்டமைப்பதற்கான தந்திரமே பெண்ணின் வாய்மொழி மறுப்புக்குப் பின்னால் இயங்கும் காரணி. அவளது மௌனங்கள் முன்னிலையில் உள்ள மனிதனுக்குச் சம்மதமாக உள்வாங்கப்பட்டு செயல்படுத்தப்படுகிறது. வாய்மொழியில் இது சாத்தியமாகாமல் போய்விடும் என்பதால் எதிரே நிற்கும் ஆணிற்ருச் சாதகமான பதில்களைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பாகப் பெண்ணின் உடல் மொழி பயன்படுகிறது.

உடலரசியல்

'உடலரசியல் என்பது நடைமுறைகள் மற்றும் கொள்கைகள் வழியாக சமூக அதிகாரமானது மனித உடலை ஒழுங்கமைப்பது, தனது கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்துக் கொள்வது. உடல் என்பது இயல்பானது, இயற்கையானது என்று உளவியலை கட்டமைப்பது. உடலின் அதிகார இருப்பை மறைப்பது. அதிகாரத்திற்கான முதலீடாக உடல்களைத் தொடர்ந்து இயக்கத்தில் வைத்திருப்பது.' (Jamaalan, 2020:19)

என்று உடலரசியல் குறித்து ஒரு பொதுப்புரிதல் கல்வி வட்டங்களில் நிலவுகிறது எனினும் பெண்ணியம் முன்வைக்கும் உடலரசியல் என்ற சொல்லாடல் பின்வரும் பொருள் தளங்களில் கையாளப்படுகிறது.

'உடல் அரசியல் என்பது உடல் மொழியோடு தொடர்புடையது எனினும் சற்று மாறுபட்ட இலக்கிலிருந்து இது நகர்கிறது எனலாம். "பெண் உடல்" மீது கற்பிக்கப்பட்டிருந்த விலக்குகள், அசுத்தம், தீண்டாமை, புனிதத்தன்மை ரகசியத் தன்மை போன்றவற்றை கட்டுடைத்து, பெண்ணிய போராட்டத்திற்கான ஒரு ஆயுதமாக அதே உடலைப் பயன்படுத்துதல் என்னும் அரசியல் இதனூள் செயல்படுத்தப்படுகிறது. பெண்ணுக்கு அந்நியமான அவளது உடல் சார்ந்த உரிமைகளை இதன்மூலம் மீட்டெடுத்தல் என்ற நோக்கமும் செயல்பட்டு உள்ளது.

சுயமற்ற வெறும் உடலாக மாற்றப்பட்ட பெண்பால் அந்த உடலை வைத்து தனது சுதந்திரத்தை மீட்டுருவாக்கும் முயற்சியின் பகுதியாகப் பெண்ணின் உடலைக் கொண்டாடுதல், பெண்ணுடலை எழுதுதல் வக்கிரங்கள், அசிங்கங்கள் என்ற கருத்தாக்கங்களை உடைத்து பெண்ணுடலை பகிரங்கப்படுத்துதல், அதனூடாகப் பொது மனித நனவோட்டத்திலுள்ள பெண்ணுடல் குறித்த முன் விதிகளை உடைத்து சிதிலப்படுத்துதல். பெண்ணுடல் மீது காலா காலங்களில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள காமம் சார்ந்த, பாலியல் சார்ந்த, நுகர்வுப் பண்பாடு சார்ந்த புறப்புச்சுக்களை அகற்றுதல், மறுக்கப்பட்ட பெண்ணுக்கான காம விருப்புகளை, உணர்வுகளை பகிரங்கப்படுத்தி பெண்ணுடல் என்பது ஆணுடல் என்பதை போலவே சாதாரணமானது இயல்பானது என்று ஒரு பொருளை சமூகத்தில் ஏற்படுத்துதல் என்று இவ்வாறு பல வகையான நோக்குகளைத் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு கருத்தாடலே உடலரசியல்.

(Vijayalakshmi, 2017:107)

புனைவு மொழி

பண்டைக்காலம் முதலே எழுத்து இலக்கிய மரபில் புனைவு மொழியை உருவாக்குவதும் அதை நுகர்வதும் ஆண் பாலினமாக இருந்திருக்கின்றது. புனைவை உருவாக்குபவன் ஆணாக இருப்பதால் அவனது விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு இயல்பாகவே வரும் முக்கியத்துவமும் இந்தப் புனைவை வாசித்து ரசிக்கும் நபர் ஆணாக இருப்பதால் அவனது எதிர்பார்ப்புகள் ஆசைகள் என்பனவற்றிற்கு வரும் முக்கியத்துவமும் கருத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. பெண் உடல் என்ற நுகர்பொருள், புனைவு இலக்கியத்தில் இன்றியமையாத ஒரு வியாபாரச் சரக்காக மாற்றப்பட்டு ஆங்காங்கே கையாளப்படும் மகடுஉ முன்னிலையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. பெண்ணுடலை மொழித் தளத்தில் சந்தைச் சரக்காக மாற்றி கூவி விற்கும் புனைவு மாமாக்கள் தமது புனைவில் தொய்வு ஏற்படும் இடங்களிலெல்லாம் பெண் உடலை அம்மணப்படுத்திக்காட்டி வாசகனை கிளுகிளுப்படையச் செய்து தமது பிழைப்பை நடத்துகின்றனர்.

கேசாதிபாத வருணனை பாதாதிகேச வருணனை போன்ற வருணனை மரபுகள் மேற்கூட்டிய புனைவு மொழியின் வெளிப்பாடே. பெண்ணின் இனப்பெருக்க உறுப்பை 'அகன்ற அல்குல்' என்றும் 'பாம்பு படம் எடுத்தது போன்ற அல்குல்' என்றும் வர்ணித்த புனைவாளர்கள் ஆண்குறியைப் பற்றி எங்குமே விளக்காமல் அவனது புஜத்தை மட்டும் வர்ணித்துச் செல்லுவதைப் புனைவு மொழி அரசியலில் காணமுடியும்.

இன்றைய புனைவுகளிலும் சில வினாடிகள் மட்டுமே வந்து போகும் பெண் பாத்திரத்தை இறுக்கமாக அவள் அணிந்திருந்த சிவப்பு மேல் சட்டைக்குள் தரும்பும் கூர்மையான மார்பும் இறுக்கமாக அவள் அணிந்திருந்த ஜீன்ஸ் பேண்டும் புடைத்திருந்த அவளது புட்டங்களும் குட்டை மயிரும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன. ஒரு உரையாடல் கூட இல்லாத அப்பெண் பாத்திரத்தை இந்த அளவு வர்ணித்து தடவி விடுவதன் உள்நோக்கம் மேலே சுட்டப்பட்டது போல் வியாபார நோக்கமின்றி வேறொன்றும் இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை.

இதையே ஒரு பெண்ணியப் புனைவாளர் எழுதும்போது கூர்மையாக மார்புகள் தோன்றுவதற்காக அவள் அணிந்த இறுக்கமான உள்ளாடைகள் ஏற்படுத்திய உபாதைகள் குறித்தும் உடல் ஒட்டி அணியப்பட்ட ஜீன்ஸ் பேண்டினுள் வைத்திருக்கும் மாதவிடாய் பஞ்சு நிறைந்து ரத்தம் வெளியே வந்து விடுமோ என்ற பதட்டமும், இப்படியான ஆடை அணிய வேண்டிய சூழலின் கட்டாயத்தை குறித்தும் எழுதுகிறார்.

இந்த இரண்டு வகையான படைப்புகளை வாசிக்கும் ஒரு வாசகருக்குக் கிளுகிளுப்பை ஏற்படுத்தும் முன்னைய வர்ணனை விரும்பத்தக்கதாகவும், ரசனைக்குரியதாகத் தோன்றுவதும் பின்னைய வர்ணனை புலம்பல்கள் ஆகத்தோன்றுவதும் இயல்பே.

இவ்வாறு புனைவு வெளியில் பெண்ணுடல் ரசனைக்குரிய நுகர்பொருள் ஆக்கப்பட்டது போல் ஆண் உடல் எங்கும் மாற்றப்படவில்லை. பெண் புனைவாளர்கள் கூட அதைச் செய்யத் தயங்குகின்றனர். ஆண் நோக்கில் அமைந்த இந்த அழகியல் ஒவ்வொரு மனித வாழ்விலும் பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி உள்ளது. இந்தத் தாக்கத்தின் விளைவாக ஒரு பெண்ணுக்குப் பெண்ணை ரசிக்கத் தெரியுமே அல்லாமல் ஒரு ஆணை ரசனையோடு பார்க்கவும் ரசிக்கவும் கூடத் தெரியாது என்பதுதான் அப்பட்டமான உண்மை. கணவனை அன்றி வேறொரு ஆடவனது உடலை ஒரு பெண் பார்க்கவும் ரசிக்கவும் செய்தல் என்பது மரபார்ந்த முறையில் இழுக்காக, ஒழுக்கமின்மையாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளமையும் ஆணுடல் நுகர் பொருளாக்காமைக்கு அடிப்படைக் காரணிகளாக அமைகின்றன.

எழுத்து மரபில் உள்ள இந்த அதிகாரக் கட்டமைப்பு நாட்டுப்புற இலக்கிய மரபில் இல்லாமையைக் காணலாம். நாட்டுப்புற மொழியில் ஆண் உடலும் நுகர்பொருள் ஆக்கப்பட்டு கேலி கிண்டல் ஊடாக ரசிக்கப்படுவதைச் சாதாரணமாகக் காண இயலும்.

"அவன் ச... பாரு... அறுபதடி நீளம்

கயிறு திரிக்கலாம்
கட்டாணி போடலாம்
கவல மரத்துக்கு
வடக்கவறு சுத்தலாம்
மிச்ச கவுத்துல
மேக்கால கிணத்துல
தலகவுறு போட்டு
தண்ணீ சேந்தலாம்....."

(Sarasu, 2021)

ஆண்குறியின் நீளத்தை மிகைப்படுத்தி உயர்வு நவீகசியாக ஒரு பெண் தனது படைப்பாக்க மொழியில் தனது சூழல் சார்ந்த சொல்லாடல்களை வைத்துப் படைப்பதைக் காணலாம்.

'கும்மி அடிக்கிற பொண்டுகளா
ஒரு கோளாறஞ் சொல்லுறன் கேளுங்கடி
ஒரு கோளாறஞ் சொல்லுறேன் கேளுங்கடி
குமுஞ்சு நிக்கிற குப்புசாமியோட
குஞ்சாமணி ஆட்டத்தெ பாருங்கடி....

(Mariammal, 2021)

வழக்கொழிந்த இப்படைப்பு முயற்சிகள் இன்றும் கிராமப்புற பெண்களின் உரையாடல்களில் சாதாரணமாகப் புழங்குவதைக் காண இயலும். இதை மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் பொழுது தகாத சொற்களைப் பயன்படுத்தும் படைப்பாகத் தோன்றினும் பெண்ணிய அரசியலில் ஆண் உடலும் நுகர்வதற்கு ஏற்றதே என்ற மிகப்பெரிய ஒரு கருத்தாடலை முன்வைக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும்.

புழங்கு மொழி

பெண்ணியலாளர்கள் படைக்கும் புனைவு இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்படும் மொழியில் அடர்த்தி இல்லை என்றும் புழங்கு வெளி சார்ந்த எளிய வருணனை மரபுகளும் மிகச் சாதாரணமான மொழி ஆளுகைகளும் எடுத்துக்கொண்ட உட்கருத்து மிக அல்பமானதாக இருப்பதாகவும் கூறி விமர்சகப் பெரிய அண்ணன்மார்கள் குறை கூறுவதைக் காணலாம். இது அடுக்கு அதிகாரப் படிநிலைகளைத் தாங்கிய ஆதிக்க மொழியில் அடர்த்தியான தொன்மங்களையும், குறியீடுகளையும் படிமங்களையும் பயன்படுத்தி ஆண்களால் எழுதப்படும் மொழியே சிறந்த இலக்கிய மொழி என்ற புரிதலின் அடிப்படையில் கூறப்பட்ட விமர்சனமாகும். இப்படிப்பட்ட அடர்த்தியான பொதுமொழியில் படைத்த படைப்புகளே தரமான இலக்கியப் படைப்புகளாகத் தரப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

சமீப காலங்களில் வட்டார வழக்கு மொழிகள் இலக்கியத்திற்குள் நுழைந்து தங்களது இருப்பை காட்டிக் கொண்டன. அதிலும் கூட ஆண்கள் பேசும் இயல்பான பாலியல் சார்புள்ள, சாதியச்சார்புள்ள சொல்லாடல்களே இயல்பாக இடம்பெறுகின்றன. பெண்களது வட்டார வழக்கு பேச்சுக்கள் எதார்த்தமாக இல்லாமல் தணிக்கை செய்யப்பட்டு முடிந்த அளவு ஒழுக்க முலாம் பூசப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகின்றன. வட்டார வழக்கு மொழியில் அமைந்த படைப்புக்கள் பெரும்பாலும் ஆண்கள் உருவாக்குவதால் இந்த தணிக்கை முறை கையாளப்படுகிறது.

நாட்டுப்புறங்களில் பெண்கள் பேசும் புழங்கு மொழி என்பது மேலே கூறப்பட்ட அடர்த்தியான ஆதிக்க கூறுகள் அற்ற இயல்பான கருத்துப் பரிமாற்றக் கருவியாக இருப்பதைக் காணலாம். மட்டுமல்ல மெடுசாவின் புன்னகை என்ற கட்டுரையில் ஹெலன் சிக்கூ கூறுவதுபோல தருக்கங்கள் அற்ற நேர்கோட்டுத் தன்மையில்லாத பூடக தன்மையிலான மொழியாகும். இன்னும் குறிப்பாகச்

சொல்வதானால் பெண்களுக்கு மட்டுமே மிக எளிதில் உணர்ந்துகொள்ள இயலும் வகையிலான சங்கேதத் தன்மை மொழிக்கு இருக்கும். சாடை போடுதல் பழமை சொல்லுதல், சொல்வடை சொல்லுதல், ஒப்பாரி வைத்தல் போன்றவை புற நபர்களுக்கு ஒருக்காலும் பொருள் உணர்த்தி நிற்காது இருப்பதை உணர முடியும்.

இப்படியான தருக்கமற்ற மையமற்ற மொழியைத் தரமற்ற மொழி என்று வகைப்படுத்தி ஓரம் கட்டி இருப்பதால் பெண்கள், குறிப்பாகப் புனைவு முயற்சியில் ஈடுபடும் பெண்கள் பெரிய அண்ணன்மார்களின் உதாசீனங்களுக்கும் கேலிகளுக்கும் அஞ்சி தங்களது தனித்தன்மை மிக்க புழங்குமொழியைத் தவிர்த்து தனக்கு அன்னியமான ஆதிக்க மொழியில் படைக்க நிர்ப்பந்திக்கப் படுகின்றனர்.

மொழித் தளத்தில் இருக்கும் இந்த அரசியலை உணர்ந்து பெண்கள் தங்களது புழங்கு மொழியையும் அதில் அமைந்திருக்கும் மொழி கூறுகளையும் வருணனை, அழகியல், பாலியல் சார்ந்த சொல்லாடல்களையும் தமது படைப்பில் கொண்டு வருவதோடு அவற்றை தரமான மொழியாகப் பிரகடனப்படுத்தி கொண்டாடவும் செய்தல் என்பது பெண்மொழி உருவாக்கத்தின் இன்றியமையாத செயல்பாடாக அமைகிறது.

காட்சி மொழி

இன்று பரவலாக்கம் பெற்றுள்ள காட்சி ஊடகங்களில் கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்காகப் புகைப்படக் கருவியினூடாகக் காட்டப்படும் காட்சித் தொகுப்புகள் புலப்படுத்தும் ஒரு மொழியை நாம் காட்சி மொழி என்று வரையறுக்கலாம். புனைவு மொழியில் பெண் உடல் மொழித் தளத்தில் நுகர்பொருள் ஆக்கப்பட்டு சந்தை சரக்காக வாசகருக்குக் கொடுக்கப்படுவதைப் போல காட்சி ஊடகப் புனைவுகளில் பெண்ணின் பௌதீக உடல் படக்காட்சியாகப் புகைப்படக் கருவியால் ஒப்பி எடுக்கப்பட்டு பார்வையாளர்களுக்கு வினியோகம் செய்யப்படுகிறது. இந்தக் காட்சி மொழியும் பெண்ணினது தொடை, இடுப்பு, வயிறு, மார்பு, உதடு என பாலியல் சார்ந்த உறுப்புக்களை மிக பெரியதாகக் காட்டி ஒரு வகையான பாலியல் உணர்வையும் நிறைவையும் பார்வையாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறது.

திரைப்படங்களில் கதாநாயகியின் பாலியல் உறுப்பு காட்சிகளில் தொய்வு ஏற்படும்போது குத்தாட்ட நாயகிகளை ஆட வைத்து அவர்களை மிகவும் கொச்சையாகக் காட்சிப்படுத்தி நுகர்பொருள் ஆக்கப்படுகிறது. இன்றைய திரைப்படங்களை கதை நோக்கில் காணாமல் காட்சி நோக்கில் காணும்பொழுது ஒரு திரைப்படத்தில் எத்தனை பெண்களின் உறுப்புகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதை அடையாளம் காண இயலும். கதாநாயகியின் இனப்பெருக்க உறுப்புகளை புகைப்படக் கருவிக்கு முன்பாக பிடித்து வைத்து பெரிதுபடுத்தி காட்டுபவனாக கதாநாயகர்களை இயக்குனர்கள் செயல்படுத்தி இருப்பதைக் காணலாம். இந்தப் பாலியல் வணிகத்திற்குக் கலை முலாம் பூசப்படுகின்றது.

புனைவு மொழியாக இருப்பினும் காட்சி மொழியாக இருப்பினும் இன்னும் சைகை மொழியாக இருப்பினும் கூட அது பெண்ணிற்கு இருக்கும் இரண்டாம் பாலின இடத்தைத் தக்கவைப்பதற்காக அவளுக்கு எதிராக மட்டுமே பயன்படுகின்றமையைக் காணலாம்.

புழங்கு வெளி

பெண் மொழி பயன்பாட்டில் அவளது புழங்கு வெளி மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மட்டுமே செல்ல வேண்டும், ஒரு குறிப்பிட்ட பாதையை மட்டுமே பயன்படுத்த வேண்டும், ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் வீடு வந்து சேர வேண்டும் என்பன போன்ற அவளது நடமாட்டக் கட்டுப்பாடுகள் அவளுக்கு மிகக்குறுகிய அனுபவங்களையும் புரிதல்களையும் தருகின்றன. இந்தப் பின்னணியில் புனைவு கருவியைக் கையில் எடுக்கும் பெண் அவளுக்குப் பழக்கமான, அவளை துன்புறுத்தும், சிக்கல்களையும் இன்னல்களையும் மையமிட்டு எழுதுதல் என்பது

இயல்பானதாகிறது. அவளுக்குக் கைவரப்பெற்ற புழங்கு மொழி தரமற்றதாக உதாசீனப்படுத்தவும் செய்யப்படும் பொழுது பெண் படைப்புகள் கூறியது கூறலாக இருப்பதாக விமர்சிக்கப்படுகிறது.

முடிவுரை

இன்றைய மொழியில் இருக்கும் பாலினச் சார்பை அடையாளம் கண்டு அகற்றுவது, பெண்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வலுவற்ற இணை முரண்களைக் காத்திரமாக விலக்குதல், உடல் மொழி வழியாகக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்ய வேண்டும் என்ற தந்தை அதிகாரக் கட்டாயங்களை உதாசீனப்படுத்தி வாய்மொழியைப் பயன்படுத்துதல், பெண் உடலுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இரகசியத் தன்மையையும் புனிதத் தன்மையையும் உடைத்து மொழியின் ஊடாகப் பகிரங்கப்படுத்துதல், இன்று இலக்கியத்தில் இருக்கும் புனைவு மொழியில் பெண்ணுடல் நுகர்பொருள் ஆக்கப்பட்டு சந்தை சரக்காகக் கையாளப்படும் ஆதிக்கப் புனைவாளர்களின் நுண்ணரசியலை பொதுவெளியில் கேள்விக்குள்ளாக்கி அம்பலப்படுத்துதல், நாட்டுப்புற மரபுகளில் பெண்களுடைய புழங்கு மொழியில் இருக்கும் ஆணுடலை நுகர்பொருள் ஆக்கும் மரபை மீட்டெடுத்தல், பெண்களது புழங்கு மொழியை புனைவு மொழியாக மாற்றி தரப்படுத்திக் கொண்டாடுதல், காட்சி மொழியின் ஊடாக பெண்ணுடலை வணிகம் செய்யும் போக்கைக் காத்திரமாக விமர்சித்தல், புழங்கு வெளிக் கட்டுக்களை விழிப்போடு உடைக்க முனைதல் முதலியவை பெண்மொழி உருவாக்கத்தில் இன்றியமையாத காரணிகளாக இருக்கின்றன. இவற்றோடு மொழி இலக்கணத் தளத்திலும் பயன்பாட்டுத் தளத்திலும் பாலினச்சமத்துவம்மிக்க சொல்லாடல்களை முனைப்போடு உருவாக்கி எழுத்து ஊடகங்களிலும் காட்சி ஊடகங்களிலும் பிரக்கையோடு பரவலாக்கம் செய்யும் முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியுள்ளன.

மனித சிந்தனையைத் தோற்றுவிப்பதிலும் கட்டுப்படுத்துவதிலும் செயலாக்குவதிலும் அடிப்படை அலகாகச் செயல்படுவது மொழி என்ற நிதர்சனமான உண்மையை உணர்ந்துகொண்டு சமத்துவ செயல்பாடுகளின் தொடக்கம் மொழித் தளத்தில் இருந்து முன்னெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதை உணர வேண்டும். பிறந்த குழந்தையின் மூளைக்குள் ஊற்றப்படும் மொழி பாலினச் சார்பு எனும் விஷத் தன்மை கொண்டிருப்பதால் அதை விஷம் அற்றதாக மாற்றி ஊற்ற வேண்டிய பொறுப்பு ஒவ்வொரு சமத்துவ சிந்தனையாளருக்கும் உள்ளது என்பதை உணர்ந்து செயல்படும் பொழுது பாலினச்சமத்துவம் என்பது சாத்தியப்படும் இலக்கு என்றாகிவிடுகிறது.

References

- Jamaalan, (2020), Udalarasial, Kalakkuri Publications, Chennai.
- Lakoff, R., (1973), Language and Woman's Place, Language in Society, Cambridge University Press, 2(1), 45-80, <http://www.jstor.org/stable/4166707>.
- Malathi Maithri, (2015), Viduthalaiyai Ezhuthuthal, Kalachuvadu Publications, Nagercoil, India
- Mariammal, (2021), Interview, Age-56, Mondipathy, Muchakkundu, Palakkad, Kerala.
- Rajgauthaman, (2011), Penniyam Varalarum Kotpadukalum, Vidial Publications, Coimbatore.
- Ramamurthy, L., (2005), Structure and Deconstruction in Tamil grammars, Kriaya Publications, Chennai.
- Sarasu, (2021), Interview, Age-55, Kovinthapuram, Palakkad, Kerala.
- Tannen, D., (1990), You Just Don't Understand Women and Men in Conversation, William Marrow, New York.
- U.A. Iankumaranar, (2018), Tolkappiyam – Thelivurai, Fourth Tamil Sangam, Madurai, India.
- Vijayalakshmi, T., (2017), Pal Muran, Puvarasi Publications, Chennai.
- Vijayalakshmi, T., (2020), Pen Penniyam Pennilai, Kalasakam Publications, Nagercoil.
- Vijayalakshmi, T., (2021), Status of Women in Religious Construction in Tamil Nadu. International Research Journal of Tamil, 3(3), 75-81. <https://doi.org/10.34256/irjt21310>

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2021. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License